PÄIVÄSTÄ TOISEEN

02.11.15

Aurinko nousee
Helsingissä kello 7.44
ja laskee kello 16.22
Oulussa kello 8.08
ja laskee kello 15.54
Utsjoella kello 8.44
ja laskee kello 15.06

Päivän sana
2.11. Ikimuistoisista ajoista ei ole tietoon tullut, ei korva ole kuullut, ei silmä nähnyt, että olisi muuta jumalaa kuin sinä, Jumala, joka auttaa niitä, jotka häntä odottavat. Jes. 64:3
3.11. Mutta olethan sinä, Herra, meidän isämme! Me olemme savea, sinä saven valaja, kaikki me olemme sinun kättesi tekoa. Jes. 64:7

Nimipäiviä
Tänään maanantaina: Topi, Topias
Huomenna tiistaina: Terho

Mietelause
Virta on suuri. Älä mittaa sitä sen mukaan, kuinka vähän siitä mahtuu pieneen astiaasi.

Matti Kurjensaari

MERKKIPÄIVIÄ

80-VUOTIAS

Arvo Rautiainen
2.11. Kempele.
Matkoilla.

70-VUOTIAS

Eläkeläinen
Timo Hämäläinen
2.11. Yläne, Pöytyä.

Lähetä merkkipäiväilmoitus

Merkkipäiväpalstalla julkaistaan päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä tietoja. Kirjoita viestiin merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, titteli ja kotipaikka sekä merkkipäivän ajankohta ja mahdollinen lyhyt maininta juhlan vietosta. Valokuva voi olla mustavalkoinen tai värillinen. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituksessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä.
Lähetä ilmoitus postitse osoitteeseen Maaseudun Tulevaisuus, "Merkkipäivät", PL 440, 00101 Helsinki tai sähköpostilla merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi.

LUKENUT MIES

Ei itsekritiikin häivääkään

Keskustan puoluekokous on pelottava instituutio. Sillä on edelleen valta avata tie suomalaisen politiikan huipulle mutta myös suistaa sieltä alas.

Kuuluisin pysäys on Ahti Karjalaisen tappio presidenttiehdokaskisassa Kuopiossa syksyllä 1981, mutta kukaan ei koskaan ole menettänyt niin totaalisesti puolueväen luottamusta kuin puoluesihteeri **Jarmo Korhonen** Lahdessa 2010.

Korhonen on vuoden sisällä julkaissut lähes 2 500 sivua tarinaa suomalaisen politiikan ja etenkin oman puolueensa sisäpiiristä. Kiinnostavin kysymys jää tyystin vastaamatta: Miksi Korhonen menetti puolueväen luottamuksen? Itsekritiikistä ei näy häivääkään.

Maan tapa käsittelee pääasiassa keskustan puoluerahoitusta 2006–2008 ja erityisesti puolueen kärkipoliitikkojen kiemurtelevia yrityksiä peitellä sitä. Uutena lähteenä on pääjunailija Arto Merisalon sähköpostiliikenne.

Korhonen määrittelee kaikkeen syypäiksi noin 30 hengen liberaaliklikin, joka johtaa keskustaa ja rakensi salaliiton häntä vastaan. Pahimpia liberaaleja ovat Seppo Kääriäinen, Paula Lehtomäki, Matti Vanhanen, Mari Kiviniemi ja Kimmo Tiilikainen sekä tietysti nykyinen puoluesihteeri Timo Laaninen, joka lopulta kaatoi Korhosen.

Muutamia lukuohjeita on syytä muistaa. Puolueiden ja poliitikkojen rahoittaminen vaaleissa ei ole rikollista. Isojen avustusten salaaminen sen sijaan on.

Vuoden 2007 vaalirahojen peittelyskandaalin jälkeen lakia muutettiin.

Sitä edeltävien vaalien, esimerkiksi 2006 presidentinvaalien tapahtumien arviointi nykylain pohjalta on taannehtivaa oikeutta. Niistä kirjoitetut luvut ovat malliesimerkki ikuisen pikkupoliitikon röyhkeästä populismista.

PEKKA ALAROTU
Jarmo Korhonen: Maan tapa. 781 sivua. Tammi.

» Korhonen määrittelee kaikkeen syypäiksi noin 30 hengen liberaaliklikin, joka johtaa keskustaa ja rakensi salaliiton häntä vastaan.

JUHANI SEPPOVAARA

Porvoo on sälyttänyt puukaupungin ilmeensä.

Puu oli suomalaisen elämän edellytys

Puusta tehtiin aiemmin sekä rakennukset että monet käyttötavarat, koska materiaalia oli helposti saatavilla.

Valokuvaaja ja vapaa kirjoittaja **Juhani Seppovaara** kierteli vuosina 1993–2000 Suomea tallentamassa kamerallaan perinteistä puurakennuskulttuuria.

Näillä tutkimusmatkoilla kertyneestä aineistosta syntyi katoavasta suomalaisesta maisemasta kertova näyttely.

Pohjanmaan museossa parhaillaan esillä olevassa Suomi puusta -näyttelyssä on Seppovaaran kuvien ohella esineitä, arkistokuvia ja puurakennelmia museon omasta kokoelmasta.

Suomalaista mielenmaisemaa

Metsät ja niiden tarjoama puu on ollut pohjoisen olosuhteissa välttämätön elämän edellytys. Niistä saatiin riista, polttopuut ja tarveaineet.

Koko maaseudun elämänpiiri rakentui puusta: rakennukset, kalusteet, käyttöesineet, lasten lelut ja jopa lukot, sillä metalli oli kallista ja harvinaista.

Puu on erottamaton osa suomalaista kulttuuria ja mielenmaisemaa.

Suomen perinteistä puurakentamista kuvatessaan Juhani Seppovaara ajoi tuhansia kilometrejä mutkittelevia kyläteitä.

Hän kierteli mökkien, maatalojen ja kartanoiden pihapiirejä, puukaupunkeja, kirkkomaita ja meren saaria.

Kuviin tallentuneet näkymät vievät muistoihin ja nostalgiseen lapsuuden maisemaan, joka on syöpynyt syvälle suomalaisten identiteettiin ja mielikuviin suomalaisesta kulttuurista.

Näyttelyn kuvissa esiintyvät kyläkaupat, kansakoulut ja mummonmökit ovat hiljalleen häviämässä suomalaisesta maisemasta.

Autioituneet ja sortuneet rakennukset viestivät elämäntavan muutoksesta, joka johtaa perinteisen rakennuskannan katoamiseen.

Ennen jokamiehen perustaito

Puunkäsittely ja puurakentaminen kuuluivat vielä viime vuosisadan alussa jokamiehen perustaitoihin.

Nykyään tämä tietotaito on suureksi osaksi unohtunut. Kasvava kiinnostus vanhojen rakennusten entisöimiseen ja uudenlaisen puuarkkitehtuurin kehittely enteilevät kuitenkin puunkäsittelyn taitojen elpymistä.

Monelle suomalaiselle kesämökki antaa nykyisin kosketuksen perinteiseen puutaloasumiseen.

Kesämökiksi halutaan punainen mummonmökki idyllisellä paikalla. Siellä kaupunkilaisen elämään palaavat polttopuut, luudat ja sauna vihtoineen.

Näyttelyssä kävijällä on mahdollisuus kertoa, mitä hän itse haluaisi säästää omasta maisemastaan tulevaisuuden sukupolville ja jakaa sen kuvina sosiaalisessa mediassa.

Suomi puusta -näyttely on esitellyt suomalaista elämäntapaa Berliinissä, Pariisissa ja Madridissa. Ennen Vaasaa näyttely on ollut esillä Mäntässä.

Näyttelyn teokset on lainattu Serlachiuksen museoista. Näyttelyn on tuottanut Pohjanmaan museo. Puurakentamista havainnollistava osuus on koottu yhteistyössä Stundarsin museon kanssa.

MAIKKI KULMALA
Suomi puusta: löytöretki katoaviin maisemiin -näyttely Pohjanmaan museossa Vaasassa 14.2.2016 asti.

Nuorimmatkin pitävät puurakennuksista.

Mummonmökki on haluttu kesämökki.

Puuta on Suomessa ollut aina helposti saatavilla.

Voittaja poimi yli 5 000 litraa marjoja

Maa- ja kotitalousnaisten Miljoona litraa metsämarjoja -kilpailun yksilökisan voitti **Vesa Hannonen** Haapavedeltä. Ryhmäsarjassa voiton vei Siikajoen maa- ja kotitalousseuran joukkue.

Hannonen keräsi yhteensä peräti 5 050 litraa marjoja. Parhaimpina marjavuosina hän on poiminut vielä tätäkin suurempia saaliita. Vain kova vesisade sai Hannosen pitämään pari vapapäivää parhaimman puolukkasesongin aikaan.

Siikajoen maa- ja kotitalousseuran 11-henkinen joukkue keräsi 7 500 litraa marjoja. Jokainen ryhmän jäsen poimi keskimäärin yli 670 litraa. Joukkueessa oli mukana myös kouluikäisiä, ja eräs joukkueen jäsenistä poimi marjoja hyväntekeväisyyteen, kuten lahjaksi vanhainkoteihin.

Kilpailuun ilmoitettiin yli 250 000 litraa metsämarjoja. Jos kaikki kerätyt marjat laitettaisiin 10 litran ämpäreihin, syntyisi ämpäreistä liki seitsemän kilometrin jono. Marjoista riittäisi 1,2 miljoonalle ihmiselle suositeltu kahden desin päivän marja-annos.

Kilpailussa kerättiin yhteensä yli 250 000 litraa marjoja.

Kilpailuun osallistui yli 1 500 henkeä, ja ryhmiä kisaan osallistui sata. Keskivertomarjastaja keräsi kisassa 168 litraa marjoja.

Eniten kerättiin puolukkaa ja mustikkaa. Marjavasuihin päätyi myös lakkoja, ahomansikoita, villivadelmia sekä juolukkaa ja variksenmarjaa.

Marjastuksesta kilpailtiin heinäkuusta syyskuun loppuun.

Kilpailulla haluttiin kannustaa marjametsään nauttimaan Suomen upeista luonnonmarjoista.

Kilpailu on osa Maa- ja kotitalousnaisten kaksivuotista Metsästä voimaa -kampanjaa.

MAIKKI KULMALA

KIRJA

Mies joka torjui Frank Zappan

Henkilökuva **Dave Lindholmista** pitäisi kai lukea alusta loppuun. Siihen on hyvä syy, sillä **Lamppu Laamasen** teoksessa ei ole sisällysluetteloa. Kirjailija menee heti suoraan asiaan eli Isokynän elämän alkuhetkiin Helsingin Naistenklinikalla olympiavuonna 1952.

Suomen monipuolisimpiin kitaristeihin ja rocklyyrikoihin lukeutuvan Dave Lindholmin isä Elmer oli levyttänyt jazzmuusikko, jonka pääinstrumentti oli pasuuna. Velipoika Calle taas valitsi soittimekseen klarinetin. Musikaalisesta kodista siis.

Kirjoittaja käy läpi Daven lapsuus- ja nuoruusvuodet yksityiskohtaisesti polkuautokaudesta Bob Dylaniin, Lindholmin idoliin, johon häntä itseään myös myöhemmin verrattiin.

Muusikkolegendan poikavuosien jälkeen päästään 1960-luvun lopulle, jolloin Dave kokee bluesherätyksen kuultuaan Fleetwood Macin kitarasankarin Peter Greenin soittoa Kulttuuritalon lavalla. Pian tämän jälkeen Lindholm päästelee jo sinisiä säveliä omasta sähkökitarastaan ja muun muassa Frank Zappa pyytää nuorukaista bändiinsä. Dave kuitenkin kieltäytyy yhdysvaltalaisen rock-ikonin tarjouksesta.

Artistin värikkään tarinan rikkovat pitkin kirjaa tulevat välähdykset eri vuosikymmeniltä. Niissä aikalaiset, kuten helsinkiläisen Tavastia-klubin pitkäaikainen toimitusjohtaja **Juhani Merimaa** ja muusikkokollega **Tuomari Nurmio**, pääsevät kertomaan muistojaan Davesta.

Mikäs siinä, Laamasen kerronta soljuu mukavasti eteenpäin ja hän tuntee selvästi aiheensa perin pohjin. Oma tietämykseni Pieni ja hento ote -hitistään tunnetusta Lindholmista on paljon pinnallisempi, mikä tekee myös lukukokemuksesta haastavan.

Lamppu Laamasen kirja on asiantunteva ja mukaansatempaava mutta toisaalta hieman rosoinen ja turhan poukkoileva.

Tietty rosoisuus tosin kuvaa hyvin myös Dave Lindholmia, joka väittää kirjassa, ettei ole suunnitellut uraansa lainkaan. Aika paljon sanottu artistilta, joka on soittanut lukuisissa eturivin kokoonpanoissa (mm. Sleepy Sleepers) ja työskennellyt niinkin nimekkäiden muusikoiden kuin Albert Järvisen ja Otto Donnerin kanssa.

Henkilönä Davea luonnehditaan itsepäiseksi oman tien kulkijaksi, pisteliääksi, mutta toisaalta myös sydämelliseksi ja ujoksi.

Dave Lindholm – Tietenkin -elämäkerran suurena plussana ovat kattava diskografia, runsas kuvitus ja jämpti lähdeluettelo.

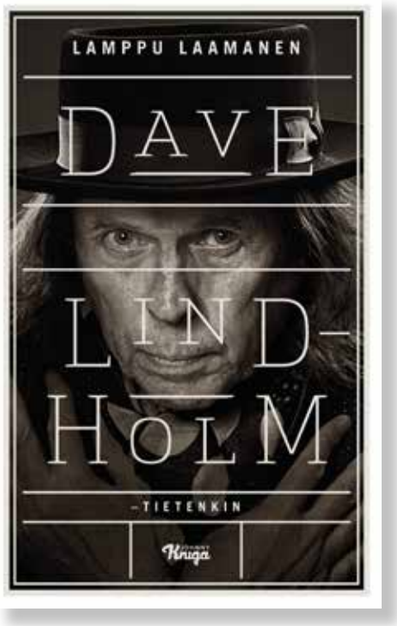

RIKU-MATTI AKKANEN
Lamppu Laamanen: Dave Lindholm – Tietenkin. 487 sivua. Johnny Kniga, 2015.

Nyt voi lähteä makumatkalle maalle

Makumatka maalle -teemapäivässä sunnuntaina 8. marraskuuta on mukana 40 maaseutumatkailuyritystä eri puolilta Suomea.

Tapahtuman tavoitteena on houkutella suomalaiset tutustumaan maaseutuun ja maaseutuyrittäjyyteen sekä tehdä maaseutumatkailuyrityksiä ja paikallisia tuotteita tunnetuksi.

Kirsi Ilola-Ollikka Suomen Maaseutumatkailuyrittäjät ry:stä uskoo, että lähiruuan ja maaseutumatkailun suosion nousu tukee tapahtuman onnistumista usean vuoden tauon jälkeen.

"Ruuan alkuperä kiinnostaa yhä useampia ruokailijoita samoin kuin yrittäjäperhe tuotteen takana. Haluamme maaseutumatkailuyhdistyksessä tuoda esille alaamme sekä sitä kautta pieniä yrityksiä eri puolilta Suomea", Ilola-Ollikka sanoo.

Samalla teemapäivään kiteytyy Suomen Maaseutumatkailuyrittäjät ry:n 20-vuotisjuhlavuosi.

Tapahtumassa mukana olevat maaseutumatkailuyritykset kokoavat herkulliset isänpäivälounaat syksyn sadosta kotimaisista ja lähellä tuotetuista raaka-aineista.

Lisäksi tarjolla on erilaisia aktiviteetteja avoimien ovien, opastettujen retkien ja ruuanlaiton parissa.

"Maaseutumatkailuyritykset ovat loistava näyteikkuna puhtaaseen, herkulliseen ja lähellä tuotettuun suomalaiseen ruokaan sekä upeaan suomalaiseen maaseutuun", sanoo MTK:n ruokakulttuuriasiamies **Anni-Mari Syväniemi**, joka toimii tapahtuman kummina.

"Kohteet ovat monipuolisia, kiinnostavia ja taatusti persoonallisia. Suurempien toimijoiden ketjuohjausta niissä ei tunneta", Syväniemi toteaa.

Mukana olevat kohteet ja varaustiedot löytyvät osoitteesta *www.matkamaalle.fi*.

Makumatka Maalle -teemapäiviä on järjestetty aiemmin kuusi kertaa, viimeksi vuonna 2000.

MAIKKI KULMALA